

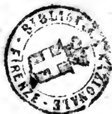
OFFICIA
MYSTERIORUM AC INSTRUMENTORUM
PASSIONIS DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI
SS. REDEMPTORIS
MATERNITATIS ET PURITATIS B. M. V.

PROVINCIAE ROM.

ORD. MIN. CONVENTUALIUM S. FRANCISCI

A S. R C. CONCESSA

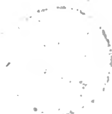

Velitris

EX TYPIS SARTORI ET SOC.

1873.

ORDINIS MINORUM

SANCTI FRANCISCI CONVENTUALIUM

Rm̃us Pater Fr. Joannes Baptista Pizzari Minister Provincialis Provinciae Regularis Romanae Ordinis Minorum Sancti Francisci Conventualium Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam IX. humillime rogavit ut ad Alumnos utriusque Sexus memoratae Provinciae extendere dignaretur septem Officia Instrumentorum et Mysteriorum Dominicae Passionis; nec non Maternitatis et Puritatis Beatae Mariae Virginis, in omnibus ad instar concessionis factae Clero Saeculari Urbis Romae. Sacra porro Rituum Congregatio utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, benigne annuit iuxta preces, servatis tamen Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 10 Decembris 1872.

C. Epus. Ostien. et Velitern. Card. Patrizi S. R. E. Praef.

Loco ✠ sigilli

D. BARTOLINI S. R. E. Secret.

OFFICIA

MYSTERIORUM ET INSTRUMENTORUM

Dominicae Passionis ad instar concessionis factae Clero Urbis.

Feria III. post Dominicam Septuagesimae, Orationis Domini Nostri Jesu Christi in monte Oliveti;

Feria III. post Dominicam Sexagesimae, Commemorationis Passionis Domini Nostri Jesu Christi;

Feria VI. post Cineres, Sacrae Spinae Coronae Domini Nostri Jesu Christi;

Feria VI. post Dominicam primam Quadragesimae, Lanceae et Clavorum Domini Nostri Jesu Christi;

Feria VI. post Dominicam secundam Quadragesimae, Sacratissimae Sindonis Domini Nostri Jesu Christi;

Feria VI. post Dominicam tertiam Quadragesimae, Sacrorum quinque Vulnerum Domini Nostri Jesu Christi;

Feria VI. post Dominicam quartam Quadragesimae, Praetiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi.

Praedicta officia transferri possunt ad primas insequentes dies liberas attamen non ultra Quadragesimam, quibus annis, iuxta Decreta, memoratae Feriae impeditae occurrunt.

Dom. II. Octobris Fest. Maternit. B. M. V.

Dom. III. Octobris. Fest. Puritatis B. Mariae Virginis.

Die 23 Oct. Officium SS. Redemptoris.

OFFICIUM I.

Feria III. post Dom. Septuagesimae.

ORATIONIS D. N. J. C. IN MONTE OLIVETI.

Dup. majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. Venit Jesus, *cum reliq. de Laudib.; Psalm.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica; ult. Ps.* Laudate Dominum, omnes gentes.

Capitulum. *Matth.* XXVI. 40.

Venit Jesus ad Discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Aspice, ut Verbum Patris a supernis
Sedibus clemens, et amore flagrans,
Perditis culpa genitis mederi
Pergit Adami.
Flebilem mundi miserans ruinam,
Et volens nostros reparare casus,
Orat, et prona veniam precatur
Fronte Magister.
Fluctuat secum tot acerba volvens:
Hunc, ait supplex, calicem doloris,
Mi Pater, transfer; tua sed voluntas,
Non mea fiat.
Cum premat tristis pavor ima cordis,
Deficit languens Dominus; per artus

Sanguinis sudor fluit, atque guttis
Terra madescit.
At céler summo veniens Olympo
Angelus Jesum recreat jacentem,
Corpori vires redeunt, novoque
Robore surgit.
Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum Nomen super omne nomen,
Et Paraclcto decus atque virtus
Omne per aevum. Amen.

℣. Tristis est anima mea.
℟. Usque ad mortem.

Ad Magnificat, Ant. Positis genibus orabat, dicens: Pater, si vis, transfer calicem istum a me: veruntamen non mea voluntas, sed tua fiat.

Oremus.

Domine Jesu Christe, qui in Horto verbo et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis et regnas.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. Christum Jesum in monte Olivarum orantem * Venite, adoremus.

Psalm. Venite, exultemus.

Hymnus ut supra in Vesp.

IN PRIMO NOCTURNO.

Ant. Ante orationem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Psalmus 16.

Exaudi, Domine, justitiam meam,* intende deprecationem meam.

Auribus percipe orationem meam, * non in labiis dolosis.

De vultu tuo judicium meum prodeat, * oculi tui videant aequitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non ést inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum:* propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis, * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexterae tuae custodi me * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me * a facie impiorum qui me afflixerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt, * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad praedam : * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, praeveni eum, et supplanta eum: * eripe animam meam ab impio, frameam tuam ab inimicis manus tuae.

Domine, a paucis de terra divide eos in vita eorum, * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filiis : * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo conspectui tuo : * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Ant. Ante orationem praepara animam tuam, et noli esse quasi homo, qui tentat Deum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Psalmus 27.

Ad te, Domine, clamabo, Deus meus, ne sileas, a me, * nequando taceas a me, et assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi, Domine, vocem deprecationis meae , dum oro ad te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * et cum operantibus iniqitatem ne perdas me.

Qui loquuntur pacem cum proximo suo: * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam ad inventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retribulionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus, * destrues illos et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speraravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea, * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae, * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

***Psalmus* 141.**

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum Nomini tuo: * me expectant justi donec retribuas mihi.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

℣. Tristis est anima mea. ℟. Usque ad mortem.

De libro Tobiae.

Lectio I. *Cap.* 12

Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

℟. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.

℣. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine.

De Epistola B. Jacobi Apostoli

Lectio II. *Cap.* 5.

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis, passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram et non pluit annos tres, et menses sex; et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℟. Quum stabilis ad orandum, * Dimittite si quid habetis adversus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in coelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

Da illis secundum opera eorum, * et secundum nequitiam ad inventionum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributionem eorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt opera Domini, et in opera manuum ejus, * destrues illos et non aedificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam exaudivit vocem deprecationis meae.

Dominus adjutor meus, et protector meus: * in ipso speravit cor meum, et adjutus sum.

Et refloruit caro mea, * et ex voluntate mea confitebor ei.

Dominus fortitudo plebis suae, * et protector salvationum Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae: * et rege eos, et extolle illos usque in aeternum.

Ant. Non impediaris orare semper, et ne verearis usque ad mortem justificari.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam: * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te, Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me: * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum Nomini tuo: * me expectant justi donec retribuas mihi.

Ant. Omnia quaecumque petieritis in oratione credentes, accipietis.

℣. Tristis est anima mea. ℟. Usque ad mortem.

De libro Tobiae.

Lectio I. *Cap.* 12

Bona est oratio cum jejunio, et eleemosyna magis quam thesauros auri recondere: quoniam eleemosyna a morte liberat, et ipsa est, quae purgat peccata, et facit invenire misericordiam, et vitam aeternam. Qui autem faciunt peccatum et iniquitatem, hostes sunt animae suae. Manifesto ergo vobis veritatem; et non abscondam a vobis occultum sermonem. Quando orabas cum lacrymis et sepeliebas mortuos, et derelinquebas prandium tuum, et mortuos abscondebas per diem in domo tua, et nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam Domino. Et quia acceptus eras Deo, necesse fuit ut tentatio probaret te.

℟. In omnibus gratias agite: * Sine intermissione orate.

℣. Haec est enim voluntas Dei in Christo Jesu in omnibus vobis. Sine.

De Epistola B. Jacobi Apostoli

Lectio II. *Cap.* 5.

Orate pro invicem, ut salvemini: multum enim valet deprecatio justi assidua. Elias homo erat similis nobis, passibilis, et oratione oravit, ut non plueret super terram et non pluit annos tres, et menses sex; et rursum oravit, et coelum dedit pluviam, et terra dedit fructum suum. Fratres mei, si quis ex vobis erraverit a veritate, et converterit quis eum, scire debet, quoniam qui converti fecerit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, et operiet multitudinem peccatorum.

℟. Quum stabilis ad orandum, * Dimittite si quid habetis adversus aliquem.

℣. Ut et Pater vester, qui in coelis est, dimittat vobis peccata vestra. Dimittite.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lectio III. *Cap.* 5.

Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui loquutus est ad eum: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Quemadmodum et in alio loco dicit: Tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech. Qui in diebus carnis suae, preces supplicationesque ad eum, qui possit illum salvum facere a morte, cum clamore valido, et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia: et quidem quum esset Filius Dei, didicit ex iis, quae passus est, obedientiam: et consummatus, factus est omnibus obtemperantibus sibi, causa salutis aeternae: appellatus a Deo Pontifex juxta ordinem Melchisedech.

℟. Exaudivit Dominus deprecationem meam * Dominus orationem meam suscepit.

℣. Clamavi in toto corde meo, exaudi me, Domino. Gloria Patri. Dominus.

IN SECONDO NOCTURNO.

Ant. Quum oratis, non eritis sicut hypocritae, qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus.

***Psalmus* 42.**

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo et doloso erue me.

Quia tu es, Deus, fortitudo mea: * quare me repulisti, et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus ?

Emitte lucem tuum; et veritatem tuam * ipsa me dedexerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabern. tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui laetificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara, Deus, Deus meus : * quare tristis es, anima mea, et quare conturbas me ?

Spera in Deo , quoniam adhuc, confitebor illi : * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ant. Quum oratis , non eritis sicut hypocritae , qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes orare , ut videantur ab hominibus.

Ant. Tu autem, quum oraveris, intra in cubiculum tuum, et, clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Psalmus 63.

Exaudi Deus orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium, * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut saggittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabut eum, et non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum; * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum, * et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur justus in Domino, et sperabit in eo, * et laudabuntur omnes recti corde.

Ant. Tu autem, quum oraveris, intra in cubiculum tuum, et, clauso ostio, ora Patrem tuum in abscondito.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi Auxilium meum a Domino, * qui fecit coelum et terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit, neque dormiet, * qui custodit Israel.

Dominus custodit te, Dominus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo,* custodiat animam tuam Dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, et exitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in saeculum.

Ant. Factum est autem in illis diebus, exiit Jesus in montem orare, et erat pernoctans in oratione Dei.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix ist.

Ex Tractatu sancti Cypriani Episcopi et Martyris.

Lectio IV. *De Orat. Domin.*

Nec verbis tantum, sed et factis Dominus orare nos docuit, ipse orans frequenter, et deprecans, et quid facere nos oporteret exempli sui contestatione demostrans sicut scriptum est: Ipse autem fuit secendens in solitudinem et adorans. Et iterum: Exivit in montem orare, et fuit pernoctans in Oratione Dei. Quod si ille orabat, qui sine peccato erat, quanto magis peccatores oportet orare? Et si ille per totam noctem jugiter vigilans continuis precibus orabat, quanto nos magis in frequentanda oratione debemus nocte vigilare? Orabat autem Dominus, et rogabat non pro se, (quid enim pro se innocens precaretur? sed pro delictis nostris, sicut et ipse declarat, quum dicit ad Petrum: Ecce Satanas expetivit, ut vos vexaret quomodo triticum: ego autem rogavi pro te, ne deficiat fides tua. Et postmodum pro omnibus Patrem deprecatur dicens: Non pro his autem rogo solis, sed et pro illis, qui credituri sunt per verbum ipsorum in me, ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint.

℟. Simon, Simon, ecce Satanas expetivit vos, ut cribraret sicut triticum: * Ego autem rogavi pro te, ut non deficiat fides tua.

℣. Et tu aliquando conversus, confirma fratres tuos. Ego autem.

Ex Commentariis S. Anselmi Episcopi in Epistolam ad Hebraeos.

Lectio V. *Cap. 5.*

Sicut verus Pontifex obtulit preces. Nam in Evangelio saepe legitur orasse, et maxime apud Lucam, qui Sacerdotis in ee

descripsit personam. Sed et quid quid ipse egit in carne, preces et supplicationes fuerunt pro hominibus. Tota vita sua Patrem oravit de resurrectione carnis suae, ac de nostra salute, et, instante jam Passione, obtulit supplicationes, idest humillimas et instantissimas orationes cum summa devotione cordis, et affectione, quando factus in agonia prolixius orabat, et factus est sudor ejus, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram. Et has preces supplicationesque obtulit, idest obviam tulit Patri per exauditionem sibi obvianti. Obtulit eas ad eum, qui posset illum a morte salvum facere, idest resuscitare: ad mue quem scivit esse sufficientem ut salvaret eum; idest immortalem et impassibilem faceret eripiendo a morte, ut nec anima remaneret in inferno, nec caro putresceret in sepulchro.

℟. Oratio humiliantis se nubes penetrabit, * Et donec propinquet non consolabitur.

℣. Et non discedet donec Altissimus aspiciat. Et donec.

Lectio VI.

Et obtulit has cum clamore valido, idest cum intentione piae devotionis vehementissima et efficacissima, ut quando prolixius orabat, et etiam cum lacrymis, quia in illa prolixa oratione credendus est lacrymas effudisse, quum et guttae sanguinis pro sudore decurrerent ab ejus corpore, et exauditus est, quia quod quaesierat, accepit in resurrectione. Exaudisti est, idest extra numerum aliorum omnium auditus est, quoniam super omnem creaturam post laboris sui militiam a Patre sublimatus est; et hoc pro sua reverentia, idest secundum hoc, quod ipse, sicut Dei Filius, dignus est reverentia et veneratione: vel pro sua reverentia in Deum, idest propter quod ipse super omnia Patrem reveritus est et honoravit: sive pro sua reverentia, idest sicut sua religio meruit. Sanguinis quoque ejus effusio potest intelligi clamor validus, in quo exauditus est pro reverentia ejusdem passionis. Reverentia est, quod sine peccato passus est sola charitate.

℟. Fiant aures tuae auscultantes, et oculi tui aperti, * Ut audias orationem servi tui.

℣. Quam ego oro coram te hodie, nocte ac die. Ut audias. Gloria Patri. Ut audias.

IN TERTIO NOCTURNO.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es, * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge, Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa; * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Tribulatio, et angustia invenerunt me: mandata tua meditatio mea est.

Ant. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit: et qui consolaretur, et non inveni.

Psalmus 12.

Usquequo, Domine, oblivisceris me in finem? * Usquequo avertis faciem tuam a me?

Quamdiu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequo exaltabitur inimicus meus super me? * respice, et exaudi me, Domine, Deus meus.

Illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Praevalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: * cantabo Domino, qui bona tribuit mihi: et psallam Nomini Domini Altissimi.

Ant. Sustinui qui simul contristaretur, et non fuit : et qui consolaretur, et non inveni.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

***Psalmus* 87.**

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Aestimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori, * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar: * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te, Domine, tota die: * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia: * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam, * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * et justitia tua in terra oblivionis ?

Et ego ad te, Domine, clamavi: * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid, Domine, repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem, humiliatus sum et conturbatus.

In me transierunt irae tuae: * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum et proximum: * et notos meos a miseria.

Ant. Adhaesit pavimento anima mea, vivifica me secundum verbum tuum.

℣. Vigilate et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap.* 22.

In illo tempore: Egressus Jesus ibat secundum consuetudinem in Montem Olivarum. Sequuti sunt autem eum et discipuli. Et reliqua.

Homilia S. Ambrosii Episc.

Lib. 10, *Comment. in Luc. Cap.* 22.

Transfer a me calicem istum: quasi homo mortem recusans, quasi Deus sententiam suam servans. Oportet enim mori nos saeculo, ut resurgamus Deo, ut juxta Divinam sententiam lex maledictionis resoluta in terrae limum naturae fine solvatur. Quod autem ait: Non mea voluntas, sed tua fiat: suam ad hominem retulit, Patris ad Divinitatem. Voluntas enim hominis, temporalis; voluntas Divinitatis, aeterna. Non alia voluntas, Patris, alia Filii. Una enim voluntas ubi una Divinitas. Disce tamen Deo esse subjectus, ut non quod ipse vis eligas, sed quod Deo scias esse placiturum.

℟. Veni in altitudinem maris, * Et tempestas demersit me.

℣. Salvum me fac, Deus, quoniam intraverunt aquae usque ad animam meam. Et tempestas.

Lectio VIII.

Deinde verborum ipsorum proprietatem consideramus. Tristis est, inquit, anima mea. Et alibi: Nunc anima mea turbata est valde. Non ergo suscipiens, sed suscepta turbatur. Anima enim obnoxia passionibus, Divinitas libera. Deniq

spiritus promptus, caro autem infirma. Tristis autem est non ipse, sed anima. Non est tristis sapientia, non divina substantia, sed anima. Suscepit enim animam meam, suscepit corpus meum. Non me fefellit, ut aliud esset, et aliud videretur. Tristis videbatur, et tristis erat non pro suâ passione, sed pro nostra dispersione.

℟. Intret in conspectu tuo oratio mea: * Inclina aurem tuam ad precem meam.

℣. Quia repleta est malis anima mea, et vita mea inferno approqinquavit. Inclina. Gloria Patri. Inclina.

Lectio IX.

Denique ait: Percutiam pastorem, et dispergentur oves gregis. Tristis erat, quia nos parvulos reliquebat. Ceterum quam constanter se morti obtulerit, consequentia declarant: quandoquidem quaerentibus occurrit, turbatos confirmavit, trepidos provocavit, proditorem osculi dignatione suscepit. Nec illud distat a vero, si tristis erat pro persecutoribus suis, quos sciebat immanis sacrilegii poenas daturos. Et ideo dixit: Transfer hunc calicem a me. Non quia Deus, Dei Filius mortem timebat, sed quia nec malos pro se perire volebat.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Ant. Venit Jesus cum discipulis suis in villam, quae dicitur Gethsemani, et dixit illis: Sedete hic, donec vadam illuc et orem.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq.*

Ant. Et assumpto Petro et duobus filiis Zebedaei, coepit contristari et moestus esse.

Ant. Tunc ait illis: Tristis est anima mea usque ad mortem: sustinete hic, et vigilate mecum.

Ant. Et progressus pusillum procidit in faciem suam orans, et dicens: Pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste.

Ant. Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, fiat voluntas tua.

Capitulum. *Matth. 26.*

Venit Jesus ad discipulos suos, et invenit eos dormientes, et dicit Petro: Sic non potuistis una hora vigilare mecum? Vigilate, et orate, ut non intretis in tentationem.

Hymnus.

Venit e coelo Mediator alto
Quem sacri dudum cecinere vates:
Parce moerori lacrymisque amaris,
Filia Sion.

Attulit mortem vetus hortus, unde
Culpa prodivit: novus iste vitam
Hortus en affert, ubi nocte Jesus
Permanet orans.

Vindicem placat Genitoris iram:
Reprimit forti jacenda dextra
Fulmina: occurrit sceleri expiando
Sponte Redemptor.

Sic teret duros laqueos averni,
Et diu clausam reserabit aulam:
Nos ad aeterni revocans beata
Gaudia regni.

Laus, honor Patri, genitaeque Proli,
Cui datum nomen super omne nomen,
Et Paracleto decus, atque virtus
Omne per aevum. Amen.

℣. Doce nos orare.
℟. Sic ergo vos orabitis.

Ad Benedictus*, *Ant. Factus in agonia prolixius orabat; et factus est sudor ejus sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Oratio.

Domine Jesu Christi, qui in horto verbo, et exemplo nos orare docuisti ad tentationum pericula superanda: concede propitius, ut nos orationi semper intenti, ejus copiosum fructum consequi mereamur. Qui vivis.

Ad Tertiam.

Ant. Et assumpto Petro.
Capit. Venit Jesus, *ut ad Laudes.*
℟. ***br.*** Tristis est.* Anima mea. Tristis.
℣. Usque ad mortem. Anima.
Gloria Patri. Tristis.

℣. Pater mi, si possibile est.

℟. Transeat a me calix iste.

Ad Sextam.

Ant. Tunc ait illis.

Capitulum. *Luc.* 21.

Vigilate itaque omni tempore orantes, ut digni habeamini fugere ista omnia, quae futura sunt, et stare ante filium hominis.

℟. *br.* Pater mi, * Si possibile est. Pater.

℣. Transeat a me calix iste. Si possibile.

Gloria Patri. Pater mi.

℣. Vigilate et orate.

℟. Ut non intretis in tentationem.

Ad Nonam.

Ant. Pater mi.

Capitulum. *Matth.* 5.

Orate pro persequentibus, et calumniantibus vos: ut sitis filii Patris vestri, qui in coelis est.

℟. *br.* Vigilate * Et orate. Vigilate.

℣. Ut non intretis in tentationem. Et orate.

Gloria Patri. Vigilate.

℣. Factus est sudor ejus.

℟. Sicut guttae sanguinis.

In II. Vesperis omnia ut in primis: et loco ultimi.

Psalmus 115. Credidi propter quod, *ut hic infra.*

℣. Factus est sudor ejus.

℟. Sicut guttae sanguinis.

Ad Magnificat. Ant. Ecce appropinquavit hora, et filius hominis tradetur in manus peccatorum.

OFFICIUM II.

FERIA III. POST DOMIN. SEXAG.

COMMEMORATIONIS PASSIONIS D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

***Psalmus* 115.**

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino: * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam; * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni popolo ejus; * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalm.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

***Psalmus* 119.**

Ad Dominum cum tribularer clamavi: * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est; habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus, * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus, dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

 Psalmus 139.

Eripe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me, Domine, de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meae.

Domine Domine, virtus salutis meae; * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos,

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me, Domine.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Psalmus 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me: * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo: * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo: * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus iniquitatem: * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me: * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum: * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audicut verba mea quoniam potuerunt, * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine, oculi mei· in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

Psalm. Voce mea, *ut supra, pag.* 8.

Capitulum. *Ad Philipp.* 2.

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus et habitu inven-

tus ut homo. Humiliavit semitepsum factus obediens usqua ad mortem, mortem autem Crucis.

Hymnus.

Moerentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium:
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas, et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit;
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus.
Haud finis sceleri: traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In Regem superum non timet impio
Ausu vertere dexteram.
Audite, o populi, Numen amabile,
Manante ex humeris undique sanguine,
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas,
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen! trahitur funibus improbis
Funesti Dominus supplicii ad locum:
Illic oppetiit, funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue nomen in aethera
Humanum genus efferat. Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Magnificat, Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius, ut sicut solemnem Commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum.

Ad Completor. et per Horas in fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri ac Paraclito,
Natoque Patris unico,
Nostrae dedit qui prodigus
Pretium salutis sanguinem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem crucifixum: * Venite, adoremus.

Hymnus.

Aspice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi sceleris ministrum,
Inter indignos medium latrones,
Cerne: crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.
Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Flectitur: clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro meritis onustum
Fundit ab ore.
O cor, aes durum superas, gemendo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum
Stipiti affixit: tua culpa morti
Subdidit atrae.
Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor,
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum,* adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum, * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis, irridebit eos, * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua, * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * praedicans praeceptum ejus,

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore, * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Psalmus. Domine, quid multiplicati sunt, *ut supra, pag.* 14.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me derelinquisti*? longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo; * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me, * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum, * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus se tu: * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum, * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhaesit faucibus meis, * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederuut me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas, et pedes meos; * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt, et inspexerunt me: * diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem, Domine, ne elongaveris auxilium tuum a me: * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea, Deus, animam meam: * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis, * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, laudate eum: * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel: * quoniam non sprevit, neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me: * et cum clamarem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclesia magna: * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes, et saturabuntur, et laudabunt Dominum, qui requirunt eum: * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur, et convertentur ad Dominum: * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum: * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae: * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet: * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura: * et annuntiabunt coeli justitiam ejus populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola beati Pauli Apostoli ad Romanos.

Lectio I. *Cap.* 5.

Commendat charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est: multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus, multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem, sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim unius delicto, mors regnavit per unum, multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per unum Jesum Christum.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara. * Quia parasti crucem Salvatori tuo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia.

Lectio II.

Igitur, sicut per unius delictum, in omnes homines in condemnationem; sic et per unius justitiam in omnes homines in justificationem vitae. Sicut enim per inobedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi: ita et per unius obeditionem justi constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum. Ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia: ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet per justitiam in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum.

℟. Ego eduxi te de Aegypto, demerse Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis: * Et tu me tradidisti principibus sacerdotum, et me duxisti ad praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio III. *Cap. 6.*

Quid ergo dicemus? permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit. Qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus. Si enim complantati facti sumus similitudini mortis ejus; simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, justificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus quia simul etiam vivemus cum Christo.

℟. Ego propter te flagellavi Aegyptum cum primogenitis suis,* Et tu me flagellatum tradidisti, * Qui, tamquam agnus coram tendente se: obmutui, et non aperui os meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu. Gloria Patri. Qui tamquam.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus.

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum, et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmate ejus.

Ego dixi, Domine, miserere mei: * sana animam meam, quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * quando morietur, et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur ut videret, vana loquebatur: * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me: * numquid qui dormit, non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem, Domine, miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognovi, quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, et usque in saeculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Psalmus 53.

Deus, in nomine tuo salvum me fac: * et in virtute tua judica me.

Deus, exaudi orationem meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, et fortes quaesierunt animam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me; * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis: * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi: * et confitebor nomini tuo, Domine, quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me, et fortes quaesierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Psalm 53.

Miserere mei, Deus, quoniam conculcavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt, et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die, adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 41. Domin. in Psalmis de Passione Dom.

Lectio IV.

Admonet nos, fratres carissimi, ad solemnitatem Dominicae passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei, linguis hominum, quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Dominus noster in statera crucis pretium nostrae salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor, ita omnium reparator absolvit. Indubitanter enim credamus, quod totum mundum redemit, qui plus dedit, quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum, et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria, digne delevit aliena? Solus hic pia victima pro omnibus cecidit, ut omnes levaret, et quia debitum solus non habuit, recte faenus misericordiae pro debitoribus erogavit.

℟. Ego propter te Chananaeorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Populе meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio V.

Perpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annuntiationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere, dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam.

Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientiam illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur justitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo.

℟. Ego duxi te per desertum quadraginta annis, et manna cibavi te; * Et tu me caedisti alapis, et flagellis.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio VI.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et coeli regem sol fugiens confitetur. Chlamyde coccinea induitur, quia sanguine martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostrorum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita capitis sit corona. Quod vero sitire se in cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed e contra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperant, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura jure superantur.

℟. Ego exaltavi te magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo crucis: * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Gloria Patri. In qua.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Psalmus 56.

Miserere mei, Deus, miserere mei: * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo: * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum: * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberavit me: * dedit in opprobrium conculcantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam, * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis: * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam: * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum: * cantabo, et psalmum dicam.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, et cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine: * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua: * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super coelos Deus: * et super omnem terram gloria tua.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Psalm. Exaudi Deus orationem, ***ut supra, pag.*** **11.**

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Psalm. Domine Deus salutis meae, ***pag.*** **16.**

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* **19.**

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur scriptura dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Hom. 84. in cap. 19. Joann.

Sciens Jesus omnia consummata, ait: Sitio: etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persequuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate. et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit; cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est, exspiravit.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra: * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Lectio VIII.

Atqui non post inclinatum caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit Evangelista eum esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant. Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum ut frangerentur eorum crura. Vides quanti sit veritas? Per ea, quae illi faciunt, prophetia impletur; alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam!

℟. Ego ante te aperui mare * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu.

Gloria Patri. Qui.

Lectio IX.

Noli tamen perturbari, dilectissime: quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec et arcanum mysterium consummatum est; exivit enim sanguis, et aqua; non casu, et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, sanguine et carne nutriti. Hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dom.*

Ant. Veni ad montem myrrhae, et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus obmuti, et non aperui os meum.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Consolantem me quaesivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Ant. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est, et inclinato capite emisit spiritum.

Capitulum. *Ad Phil. 2.*

Fratres, hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu, qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est esse se aequalem Deo; sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Saevo dolorum turbine
Jactatur, atris obrutus

Poenis, acerba sustinens
Redemptor affixus cruci.
Pedes, manusque horribili
Clavi cruentant vulnere;
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redundant sanguine.
Flet, orat et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulchra, saxaque,
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et aequor contremunt:
Templique velum scinditur.
Sol, luna, coelum, sidera
Plangunt, et orbis ingemit;
O vos viri, vos parvuli
Nuptae, puellae plangite.
Adstate moerentes cruci,
Pedes beatos ungite,
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu caritatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu, et praemium:
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona iu patria. Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.
℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Benedictus, Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis, et aqua.

Oratio,

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humiliatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et crucem subire fecisti: concede propitius; ut sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum.

Ad Primam.

In. ℟. *br.* ℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam.

Ant. Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres, hoc enim, *ut supra.*

℟. *br.* Oblatus est * Quia ipse voluit. Oblatus.

℣. Et livore ejus sanati sumus. Quia.

Gloria Patri. Quia.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam.

Ant. Foderunt manus meas.

Capitulum. *Zach.* 13. 6.

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. *br.* Proprio Filio suo * Non perpercit Deus. Proprio Filio.

℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus.

Gloria Patri. Proprio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem crucis.

Ad Nonam.

Ant. Cum accepisset Jesus.

Capitulum. *Isa.* 53. 8.

Generationem ejus quis enarrabit ? Quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟, *br.* Factus est obediens: * Usque ad mortem Factus est.

℣. Mortem autem crucis. Usque ad mortem.

Gloria Patri, Factus.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesp. omnia ut in primis praeter seq.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnificat, Ant. Deponens Joseph corpus Jesu involvit sindone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in illa die: mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

OFFICIUM III.

FERIA VI. POST CINERES.

S. SPINEAE CORONAE D. N. J. C.

Duplex majus

IN I. VESPERIS.

Antiph. et Capit. de Laud., Psalm. de Dominica, et loco ultimi Laudate Dominum omnes gentes.

Hymnus.

Exite Sion filiae,
Regis pudicae virgines,
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.
Horret, revulsis crinibus,
Spinis cruentatum caput:
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam respicit.
Quae terra sulcis invia,
Dumis rigens, et sentibus,
Lugubre munus protulit?
Quae saeva messuit manus?
Christi rubescens sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus
Spina est triumphis aptior.
Culpis satae mortalium
Te, Christe, spinae vulnerant.
Evelle nostras cordibus,
Tuasque nostris insere.

Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Plectentes coronam de spinis.

℟. Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnificat, Ant. Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

Oratio.

Praesta quaesumus, omnipotens Deus: ut qui in memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria, et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit et regnat.

Et fit commemoratio Feriae.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem spinis coronatum: * Venite, adoremus.

Psalmus. Venite.

Hymn. Exite, *ut supra ad Vesp.*

IN I. NOCTURNO.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit: * et in cathedra pestilentiae non sedit.

Sed in lege Domini voluntas ejus: * et in lege ejus meditabitur die, ac nocte.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum: * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet prosperabantur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in judicio, * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum; * et iter impiorum peribit.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Psal. Quare fremuerunt. *ut supra, pag.* **26**.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

***Psalmus* 4.**

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiae meae, * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei: * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiae, et sperate in Domino; * multi dicunt: quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui: * multiplicati sunt.

In pacem in idipsum * dormiam. et requiescam.

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

℣. Gloria et honore coronasti eum, Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum:

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* **53.**

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor; et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulnera-

tus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Maledicta terra in opere hominis, * Spinas, et tribulos germinavit Christo.

℣. Quia comedit Adam de ligno, ex quo praeceperat Deus, ne comederet. Spinas.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est, quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tendente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

℟. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur.

℣. Dixit ergo Moyses: vadam et videbo visionem hanc magnam. Et videbat.

Lectio III.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scentia sua justificabit justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

℟. Ecce ignis, et ligna, Deus providebit sibi: * Victimam holocausti.

℣. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem. Victimam.

Gloria Patri. Victimam.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe, Domine: * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae: * Rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine, mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt injusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Introibo in domum tuam; * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine, deduce me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant; judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos: * quoniam irriraverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum: * quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae voluntatis: tuae * coronasti nos.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua: * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos: * ut destruas inimicum, et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos opera digitorum tuorum: * lunam, et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus: * oves, et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris: * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster: * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

Psalmus 10.

In Domino confido: quomodo dicitis animae meae: * Transmigra in montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti, destruxerunt; * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo: * Dominus in coelo sedes ejus.

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum, et impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit, animam suam.

Pluet super peccatores laqueos: * ignis et sulphur, et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus, et justitias dilexit, * aequitatem vidit vultus ejus.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent justum.

℣. Posuisti, Domine, super caput ejus.

℟. Coronam de lapide pretioso.

Sermo sancti Bernardis Abbatis.

Serm. 2. in Epiph. Dom.

Lectio V.

Egredimini filiae Sion: vobis dicimus, filiae Sion animae saeculares, debiles, delicatae filiae, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiae ad libertatem spiritualis intelligentiae. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriae: siquidem coronatus est et a noverca sua corona spinea, corona miseriae, coronandus a familia sua corona justitiae, quando exibunt Angeli, et tollent de regno ejus omnia scandala, quando veniet ad judicium cum senioribus populi sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona gloriae: sicut ait Psalmista. Gloria et honore coronasti eum, Domine. Videte eum, filiae Sion, in diademate, quo coronavit eum mater sua.

℣. Cum apparuerit Princeps pastorum, quo percusso dispersae sunt oves gregis, * Percipiemus immarcescibilem gloriae coronam.

℣. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriae regni sui. Percipiemus.

Serm. 42. in Cant.

Lectio V.

Ego, fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quae mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus, amaritudinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiae suavitatis horum eructabo quoad vixero, in aeternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est, nemo tollet eum a me: inter ubera mea commorabitur. Haec meditari, dixi sapientiam: in his justitiae mihi perfectionem constitui; in his plenitudinem scientiae, in his divitias salutis, in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis; ex his rursum

suavis unctio consolationis. Haec me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter laeta, tristiaque vitae praesentis via regia incedenti tutum praebent utrobique ducatum, hinc inde mala imminentia propulsando. Haec mihi conciliant mundi Judicem, dum tremendum potestatibus, mitem, humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repraesentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terrae.

℟. Accepit regnum decoris, * Et diadema speciei.

℣. Deus exaltavit illum, ed dedit illi nomeu, quod est super omne nomen. Et diadema.

Lectio VI.

Haec propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis: haec in corde semper, sicut Deus scit: haec stylo meo admodum familiaria, sicut apparet: haec mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc crucifixum, Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem laetus amplector mea inter ubera commorantem: Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in cruce. Illud sublimius, istud suavius: panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum; hoc replet ubera matrum, et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectissmi, tam dilectum fasciculum colligite vobis: hunc medullis inserite cordis: hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habucritis, quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiae sponso; qui est super omnia Deus benedictus in saecula. Amen.

℟. Arcam de lignis Sethim deaurabis auro mundissimo intus, et foris: * Faciesque supra coronam auream per circulum.

℣. Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Gloria Patri. Faciesque.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula; ei operatur justitiam.

Qui loquitur veritatem in corde suo: * qui non egit dolum in lingua sua.

Nec fecit proximo suo malum: * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui jurat proximo suo, et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec: * non movebitur in aeternum.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti, Domine.

Psalmus 20.

Domine, in virtute tua laetabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te; * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo; * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi; * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala, * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua: * cantabimus, et psallemus virtutes tuas.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti, Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas justitiae: * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala, * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam; * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me: * omnibus diebus vitae meae.

Et ut inhabitem in domo Domini; * in longitudinem dierum.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

℣. Corona aurea super caput ejus.

℟. Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbatis

Ex Serm. 50 *de diversis.*

Videte, filiae Sion, regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille;

et significat Jesum Christum nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, idest pacificus in exilio: Ecclesiastes, idest, concionator in judicio: Idida, idest, dilectus Domini in regno. ibique rex. In exilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus. In exilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diademate, quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemplibilis. Synagonam loquor, quae se ei non matrem exibuit, sed novercam.

℞. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis Sethim: Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

℣. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque,

Lectio VIII.

Coronabit eum familia sua corona justitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, idest, spinea, et compungantur; videant eum filiae Sion, animae affectuosae in corona misericordiae, et imitentur; videbunt eum impii in corona justitiae, et peribunt; videbunt eum sancti in corona gloriae, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adiuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus, tamquam sponsus e thalamo processit ex utero matris.

℞. Christus sciens dolorem, et infirmitatem spinis coronatus: * Ipse est qui coronat vos in misericordia, et miserationibus.

℣. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse Gloria Patri. Ipse.

Lectio IX. de Hom. Fer.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Dilectus meus candidus, et rubicundus, comae capitis ejus sicut purpura regis vincta canalibus.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Requievit super eum spiritus timoris Domini: corona sapientiae et exultationis decoravit illum.

Ant. Induit eum Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiae quasi sponsum decoratum corona.

Ant. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Rex aeternae gloriae pro nobis coronatus, benedicet coronae anni benignitatis suae.

Capitulum. *Cant.* 3.

Egredimini, et videte, filiae Sion, regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figuris pingitur
Christi corona nobilis:
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.
Arcam corona cinxerat,
Mensaeque sacrum circulum,
Aramque thure fumidam
Corona nectit ambiens.
Christi dolorum conscia
Salve corona gloriae,
Gemmis, et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.
Virtus, honor, laus, gloria,
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen

℣. Eris corona gloriae in manu Domini:
℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Benedictus, Ant. Exivit Jesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum.

Oratio.

Praesta, quaesumus, omnipotens Deus: ut qui in memoriam Passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris; ab ipso gloria et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit.

Commem. Feriae. 4

Ad Tertiam

Ant. Requievit super eum.

Capit. Egredimini, et videte, ***ut supra.***

℟. ***br.*** Eris corona gloriae: * In manu Domini. Eris corona.

℣. Et diadema regni in manu Dei tui, In manu.

Gloria Patri. Eris.

℣. Gloria, et honore coronasti eum, Domine.

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam.

Ant. Induit eum.

Capitulum. ***Apoc.*** **6.**

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret.

℣. ***br.*** Gloria, et honore * Coronasti eum, Domine. Gloria, et honore.

℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria.

℣. Tuam coronam adoramus, Domine.

℟. Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam.

Ant. Rex aeternae gloriae.

Capitulum. ***Isaiae*** **28.**

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriae, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟. ***br.*** Tuam coronam * Adoramus, Domine. Tuam coronam.

℣. Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam.

℣. Plectentes coronam de spinis.

℟. Posuerunt super caput ejus.

In II. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat, Ant. Et genuflexo ante eum illudebant ei dicentes: Ave Rex Judaeorum: et expuentes in eum acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Fit commemor. Feriae.

OFFICIUM IV.

FERIA VI. POST. DOMIN. I. QUADR.

LANCEAE ET CLAVORUM D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Antiph. et Capit. de Laudib., Psalm. de Dominica, et loco ultimi, Psalm. Laudate Dominum, omnes gentes.

Hymnus.

Quaenam lingua tibi, o Lancea, debitas
Grates pro merito est apta rependere?
Christi vivificum namque aperis latus,
Unde Ecclesia nascitur.
Haec est Heva viri de latere exiens,
Olli membra gravis dum sopor occupat;
Hanc quippe alter Adam corde scatentibus.
Unda et sanguine procreat.
O Clavi! aequa manet vos quoque gratia
Christi, quando sacris artubus insiti,
Deletum Domini sanguine figitis.
Mortis chirographum cruci,
Te Jesu, superi laudibus efferant,
Qui clavorum aditus, signaque Lanceae
In coelo retines, vivus ubi imperas.
Cum Patre, atque Paraclito. Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Magnificat, Ant. Delens quod adversus nos erat chirographum decreti, quod erat contrarium nobis, et ipsum tulit de medio affigens illud cruci.

Oratio ut ad Laudes.

Fit. commem. Feriae.

Ad Complet. et Horas in fine Hymnor. dicitur:

Clavis forato, et lancea
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

AD MATUTINUM.

Invitat. Christum lancea, et clavis vulneratum * venite adoremus.

Hymnus.

Salvete clavi, et lancea
Squalore nuper obsita,
Quae mersa Christi corpori,
Almo rubetis sanguine.
Vos ad scelus judaica
Elegerat perfidia
Sed in ministra gratiae
Vos vertit e coelo Deus.
Nam quot sacratis artubus
Sculpsistis olim vulnera,
E tot reclusis fontibus
Dona effluunt coelestia.
Clavis forato, et lancea,
Jesu, tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

Si omissus sit Hymnus ad Vesperas dicatur ad Matutinum, et Hymnus Matutini conjungatur cum Hymno ad Laudes.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Ad Jesum autem cum venissent, non fregerunt ejus crura, sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

Psalm. Beatus vir, qui non abiit, *ut supra, pag.* 39.

Ant. Exivit sanguis, et aqua: et qui vidit, testimonium perhibuit, et verum est testimonium ejus.

Psalm. Quare fremuerunt, *ut supra, pag.* 25.

Ant. Alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

Psalm. Domine, quid multiplicati, *ut supra, pag.* 14.

℣. Quem tu percussisti, persequuti sunt.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

De Zacharia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 12. 10.

Haec dicit Dominus: Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum: et aspi-

cient ad me, quem confixerunt. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum, et dolebunt super eum, ut doleri solet in morte primogeniti. In die illa magnus erit planctus in Jerusalem, sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon. Et planget terra: familiae, et familiae seorsum: familiae domus David seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Nathan seorsum: familiae domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum: familiae domus Levi seorsum, et mulieres eorum seorsum. Omnes familiae reliquae, famil iae, et familiae seorsum, et mulieres eorum seorsum,

℟. Ad Jesum autem eum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregerunt ejus crura: * Sed unus militum lancea latus ejus aperuit.

℣. Et qui vidit, testimonium perhibuit: et verum est testimonium ejus. Sed unus.

Lectio II. *Cap. 13.*

In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem in ablutionem peccatoris, et menstruatae. Et erit in die illa, dicit Dominus exercituum: disperdam nomina idolorum de terra, et non memorabuntur ultra: et pseudoprophetas, et spiritum immundum auferam de terra. Et erit, cum prophetaverit quispiam ultra, dicent ei pater ejus, et mater ejus, qui genuerunt eum: Non vives: quia mendacium locutus es in nomine Domini, et configent eum pater ejus, et mater ejus, genitores ejus, cum prophetaverit. Et erit: In die illa confundentur prophetae, unusquisque ex visione sua cum prophetaverit: nec operientur pallio saccino, ut mentiantur, sed dicet: Non sum propheta, homo agricola ego sum: quoniam Adam exemplum meum ab adolescentia mea.

℟. Unus militum lancea latus ejus aperuit: * Et continuo ivit sanguis, et aqua.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem. Et continuo.

Lectio II.

Et dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me. Framea suscitare super pastorem meum, et super

virum cohaerentem mihi, dicit Dominus exercituum: percute pastorem, et dispergentur oves: et convertam manum meam ad parvulos. Et erunt in omni terra, dicit Dominus: partes duae in ea dispergentur, et deficient: et tertia pars relinquetur in ea. Et ducam tertiam partem per ignem, et uram eos, sicut uritur argentum: et probabo eos sicut probatur aurum. Ipse vocabit nomen meum, et ego exaudiam eum. Dicam: Populus meus es, et ipse dicet: Dominus Deus meus.

℟. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerusalem * In ablutionem peccatoris, et menstruatae.

℣. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus. In ablutionem.

Gloria Patri, In ablutionem.

IN II. NOCTURNO

Ant. Aspicient ad me, quem confixerunt, et plangent eum planctu quasi super unigenitum.

Psalm. Cum invocarem, *ut supra, pag.* 40.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

Psalm. Verba mea, *ut supra, pag.* 42.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

Psalm. Domine Dominus noster, *ut supra, pag.* 42.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Sermo Innocentii Papae Sexti.

In Decreto de Festo Lanceae et Clavorum Domini.

Lectio IV.

In Redemptoris nostri Domini Jesu Christi sacratissima passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius passionis cuncta mysteria dinumerantes et merita, singulis etiam ejus salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator, emisso in cruce jam spiritu, sustinuit perforari lancea latus suum, ut inde sanguinis, et aquae profluentibus undis formaretur unica et immaculata, ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri lateris apertura, unde nobis tot, et tanta divinae pietatis dona fluxerunt! O felix lancea, quae tot bona nobis elicere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi.

℟. Hic est, qui venit per aquam, et sanguinem Jesus Christus, * Non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis; et hi tres unum sunt. Non in aqua.

Lectio V.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas januas nobis regni coelestis aperuit. Haec, vulnerando jam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit et salutem. Haec, innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit: et demum ejusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces clavi, quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinae caritatis accepimus, ut manus nostrae a peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fueriut liberati, sunt devotissime recolendi.

℟. Quoniam circumdederunt me canes multi, concilium malignantium obsedit me. * Foderunt manus meas, et pedes meos.

℣. Dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Foderunt.

Lectio VI.

Quid enim vulnere, et plagis hujusmodi sanctius? Quid eis salubrius, et quibus salus nostra processit, et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? Licet igitur lancea, et clavi praedicti, aliaque ipsius passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur et fiant: dignum tamen, et conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus, in qu bus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne ac speciale festum celebretur et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui aliqua ex instrumentis ipsius habere se gaudent, in eorum devotione divinis officiis atque muneribus specialiter foveamus.

℞. Dicetur ei: Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? et dicet: * His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℣. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum non credam. His plagatus.

Gloria Patri. His plagatus.

IN III. NOCTURNO

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiate de die in diem salutare ejus.

Annuntiate inter gentes gloriam ejus: * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia, et magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferte Domino patriae gentium, afferte Domino gloriam, et honorem : * afferte Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, et introite in atria ejus: * adorate Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in gentibus, quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur: * judicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli, et exultet terra, commoveatur mare, et plenitudo ejus: * gaudebunt campi, et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabant omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrae in aequitate: * et populos in veritate sua.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam, in latus ejus; non credam.

***Psalmus* 96.**

Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae.

Nubes, et caligo in circuitu ejus: * justitia, et judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum praecedet: * et inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terrae; * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini: * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli justitiam ejus; * et viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum, omnes Angeli ejus: * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Judae, * propter judicia tua, Domine.

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum; * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est justo: * et rectis corde laetitia.

Laetamini justi in Domino: * et confitemini memoriae sanctificationis ejus.

Ant. Nisi videro in manibus ejus fixuram clavorum, et mittam digitum meum in locum clavorum, et mittam manum meam in latus ejus, non credam.

Ant. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

***Psalmus* 97.**

Cantate Domino canticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus: * et brachium sanctum eius.

Notum fecit Dominus salutare suum: * in conspectu gentium revelavit justitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae: * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae: * salutare Dei nostri.

Jubilate Deo omnis terra: * cantate, et exultate, et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi: in tubis ductilibus, et voce tubae corneae.

Jubilate in conspectu Regis Domini: moveatur mare, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt a conspectu Domini: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in aequitate.

Ant. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 120, *in Joan.*

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud: sed aperuit; ut illum quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat, et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere arcae ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia.

℟. Facta sunt haec, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: * Videbunt in quem transfixerunt.

℣. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum. Videbunt.

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita materque vivorum, magnum quippe si-

gnavit bonum ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mundius? Quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptura impleretur: Os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Effundam super domum David, et super habitatores Jerusalem spiritum gratiae, et precum. * Et aspicient ad me, quem confixerunt.

℣. Et plangent eum planctu quasi super unigenitum. Et aspicient.

Gloria Patri. Et aspicient.

Lectio IX. de Homilia Fer.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Tres sunt, qui testimonium dant in terra: spiritus, aqua, et sanguis, et hi tres unum sunt.

Ant. Quid turbati estis, et cogitationes ascendunt in corda vestra? Videte manus meas, et pedes meos, quia ego ipse sum.

Ant. Infer digitum tuum huc, et vide manus meas, et affer manum tuam, et mitte in latus meum.

Capitulum. *I. Joan. c. 5. 5.*

Carissimi: quis est qui vincit mundum, nisi qui credit, quoniam Jesus est filius Dei? Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus, non in aqua solum, sed in aqua, et sanguine.

Hymnus.

Tinctam ergo Christi sanguine
Convertite in me cuspidem,
Ferite cor, pedes, manus,
Poenam a nocente sumite.

At, quaeso, culpis debitas,
Quas jure plagas figitis,
Cruore divino illitae
Fiant medela spiritus.
Sit gressus ad malum impotens,
Manus nocere desinant,
Omnisque corde e saucio.
Profanus ardor excat.
Clavis forato et lancea,
Jesu tibi sit gloria,
Cum Patre, et almo Spiritu,
Nunc, et per omne seculum. Amen.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.
℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ad Benedictus, Ant. Inglorius erit inter vivos aspectus ejus, et forma ejus inter filios hominum. Iste asperget gentes multas.

Oratio.

Deus, qui in assumpta carnis infirmate Clavis affigi, et Lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius; ut qui eorumdem Clavorum, et Lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coeli . Qui vivis.

Fit. commemor. Feriae.

Ad Primam.

In ℟. ***br.*** ℣. Qui vulneratus es pro nobis.

Ad Tertiam.

Ant. Foderunt manus meas.
Capit. Carissimi, *ut supra.*
℟. ***br.*** Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt.
℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes.
Gloria Patri. Foderunt.
℟. Quem tu percussisti persequuti sunt.
℟, Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Ad Sextam.

Ant. Tres sunt

Capitulum. I. *Petr.* 2. 21.

Fratres, Christus passus est pro nobis, vobis relinquens

exemplum, ut sequamini vestigia ejus, qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus,

℟. *br.* Quem tu percussisti * Persequuti sunt. Quem tu.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Persequuti.

Gloria Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra. .

Ad Nonam.

Ant. Infer digitum tuum.

Capitulum. 1. *Petr.* 2, 24.

Qui peccata nostra ipse pertulit in corpore suo super lignum; ut peccatis mortui, justitiae vivamus; cujus livore sanati estis:

℟. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse.

℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter.

Gloria Patri. Ipse.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Cujus livore sanati sumus.

In II. Vesp. omnia ut in primis, et loco ult. Psalmus Credidi propter quod, *pag.* 20.

Ad Magnificat, Ant, Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo, et humiliatum,·

Fit commemor. Feriae.

OFFICIUM V·

FERIA VI. POST DOM. II. QUADRAGES.

SACRATISSIMAE SINDONIS D. N. J. C.

Duplex majus.

IN I. VESPERIS.

Ant. et Capit. de Laud., Psalmi de Dominica, et loco ultimi Laudate Dominum, omnes gentes.

Hymnus.

Gloriam sacrae celebremus omnes
Sindonis: laetis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis:

Quae refert semper veneranda Sindon
Sanguine impressis decorata signis,
Dum cruce ex alta tulit involutum
Corpus Iesu.
Reddit haec saevos animo dolores,
Quos tulit, casum miseratus Adae,
Christus humani generis Redemptor,
Morte perempta.
Saucium ferro latus, atque palmas,
Et pedes clavis, lacerata flagris
Membra, et infixam capiti coronam,
Monstrat imago.
Quis pius siccis oculis, et absque
Intimi cordis gemitu notata,
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit?
Nostra cum solum tibi, Christe, culpa
Causa tantorum fuerit malorum,
Nostra debetur tibi vita· vitam
Dedimus ipsam.
Sit tibi Fili, decus atque virtus,
Qui tuo mundum redimis cruore,
Quique cum summo Genitore, et almo
Flamine regnas. Amen.

℟. Tuam Sindonem veneramur, Domine.
℣. Tuam recolimus passionem.

Ad Magnificat, Ant. Joseph vir bonus et justus accessit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu, quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

Oratio ut ad Laudes.

Fit commemor. Feriae.

AD MATUTINUM.

Invitator. Christum Dominum, qui passionis suae memoriam in sacra Sindone renovat, * Venite, adoremus.

Hymnus.

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,

Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.
Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur,
Pro sonte justus plectitur.
Necis manent insignia
Impressa sacra in Sindone,
Quae post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.
Sunt mortis haec, et tartari,
Mundique victi insignia;
Trophaea sunt haec inclyta
Ductoris invictissimi.
Debemus ergo hanc gratiam
Nostrae salutis vindici,
Ut daemonis contra dolos
Hac militemus tessera.
Vitae vetustae mortui,
Surgamus in vitam novam
Christum sequuti; per crucem
Christi fruemur gloria.
Praesta, Pater piissime,
Patrique compar unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

IN I. NOCTURNO

Ant. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari.

Psalm. Cum invocarem, *ut supra*, *pag.* **40.**

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Psalm. 15.

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te; dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum: * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus: * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei; * tu es qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris; * etenim haereditas mea praeclara est mihi.

Benedicam Dominum, qui tribuit mihi intellectum: * insuper, et usque ad noctem increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi, ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum, et exultavit lingua mea: * insuper, et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno, * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae, adimplebis me laetitia cum vultu tuo: * delectationes in dextera tua usque in finem.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta mea, omnia indumenta mea inquinavi.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Psalm. Domine, quis habitabit, ***ut supra, pag.*** 50.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini, cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti. Non est species ei, neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorum et scientem infirmitatem, et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit; et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum a Deo, et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem neque decorem; aspectus ejus in eo non est: hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cujus livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cujus.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum. Sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum: de angustia et de judicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dat it impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manum tuarum? * Et dicet: His plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me,

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi. Et dicet.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. Tuam Sindonem veneramur, Domine, tuam gloriosam recolimus passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudib s congregatam. Miserere.

Gloria Patri. Miserere.

IN II. NOCTURNO

Ant. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

***Psalmus* 23.**

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super mari fundavit eum: * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus, et mundo corde: * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales: * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis, et potens, Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales; * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? Dominus virtutem, ipse est Rex gloriae.

Ant. Quasi absconditus vultus ejus, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

***Psalmus* 26.**

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?
Dominus protector vitae meae, * a quod trepidabo?
Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.
Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.
Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.
Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum ejus.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * et nunc exaltàvit caput meum super inimicos meos.

Circuivi et immolavi in tabernaculo ejus hostiam vociferationis, * cantabo et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam qua clamavi ad te, * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me: * ne declines in ira a servo tuo.

Adjutores meus esto: ne derelinquas me; * neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Ant. Omnes videntes me, deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

Psalmus 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me: * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus, clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam: * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: * et confitemini memoriae sanctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione ejus: * et vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea: *non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua, * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me, * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo: * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dominus, et miserius est mei· * Dominus factus est adjutor meos.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ut cantet tibi gloria mea, et non compungar: * Domine Deus meus, in aeternum confitebor tibi.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

℣. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per crucem tuam redemisti mundum.

Sermo sancti Ambrosii Episcopi.

Lectio IV. *Luc.* 23.

Quid sibi vult, quod non Apostoli sed Joseph, et Nicodemus, ut Joannes dicit, Christum sepeliunt? Unus justus et constans, alter qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura, quae justitiam, magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi locus et domestico Judaei testimonio revincuntur. Nam si Apostoli sepellissent, dicerent, utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Justus autem Christi corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque haec non otiose distincta reperimus; quia justitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat.

℟. O admirabilis Sindon! * In qua involutus est tesaurus noster, redemptio captivorum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. In qua.

Lectio V.

Vesti ergo et tu Domini corpus gloria sua, ut et ipse sis justus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriae plenitudine; unge illud myrrha, et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Joseph ille vir justus; et fortasse illud, quod Petrus vidit e coelo ad se esse demissum, in quo

erant genera quadrupedum, et ferarum, et volucrum ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelitur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communione sociavit,

℣. Tulerunt tunicam Joseph fratres ejus, et in sanguine hoedi, quem occiderunt, tinxerunt, mittentes qui ferret ad patrem, et diceret: * Hanc invenimus, vide, num tunica filii tui sit, an non?

℣. Quam cum agnovisset pater, ait: tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. Hanc invenimus.

Lectio VI.

Hunc Joseph justum Lucas dixit, Matthaeus divitem; et merito dives hoc loco dicitur, ubi corpus suscipit Christi: suscipiendo enim divitem, nescivit fidei paupertatem Dives est ergo, qui justus est, justus igitur Sindone involvit; Israelita vero et diversos miscet virtutum odores, et aloes mittit quasi libras centum, hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt corpus Jesu juxta consuetudinem specialem Judaeorum, non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis; et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus, * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore ejus.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat: cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum.

Gloria Patri. Qui peccatum.

IN III. NOCTURNO

Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psalmus. Deus, in nomine tuo, ***ut supra, pag.*** **29.**

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi: conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Psalmus 75.

Notus in Judaea Deus, * in Israel magnum nomen ejus.
Et factus est in pace locus ejus: * et abitatio ejus in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium, et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua, Deus Jacob: * dormitaverunt, qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti judicium; * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in judicium Deus: * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi: * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu eju afferlis munera.

Terribili et ei, qui aufert spiritum principum; * terribili apud reges terrae.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum, et circumdedisti me laetitia.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

Psalm. Domine Deus salutis meae, *ut supra, pag.* 15.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio VII. *Cap.* 15.

In illo tempore: Cum jam sero factum esset, quia erat Parasceve, quod est ante sabbatum, venit Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

In Evang. Marc.

Parasceve graece, latine praeparatio dicitur, qua nomine Judaei, qui inter Graecos morabantur, sextam sabbati appellabant, eo quod in illo, ea quae requiei sabbati necessaria essent, praeparare solerent. Juxta hoc, quod de manna quondam praeceptum est; sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta; septima autem Conditor ab opere suo requievit, unde et hanc

Sabbatum, hoc est, requiem voluit appellari: recte Salvator eadem sexta die crucifixus, humanae restaurationis implevit arcanum; ideoque cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est; hoc est, sextae diei, quod pro mundi refectione suscepi, jam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum.

℟. Mercatus est Joseph Sindonem mundam, ut involveret in ea corpus Domini: * Venit ergo, et tulit corpus ejus.

℣. Rogavit Pilatum Joseph ab Arimathaea, ut tolleret corpus Jesu, Venit ergo.

Lectio VIII.

Venit, inquit, Joseph ab Arimathaea nobilis decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu. Magnae quidem Joseph iste dignitatis ad saeculum, sed majoris apud Deum meriti fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui corpus Domini sepeliret; qui et per justitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis, facultatem posset obtinere ministrandi; non enim quilibet ignotus, aut mediocris ad praesidium accedere, et crucifixi corpus poterat impetrare.

℟. Haec est Sindon dignissima, * In qua salutis auctor de cruce depositus involvi dignatus est.

℣. Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis innocentiae Sindone tegeremur. In qua.

Gloria Patri. In qua.

Lectio IX. de Hom. Fer.

AD LAUDES

et per Horas, Antiph.

Joseph nobilis decurio, vir bonus et justus, et ipse dives, erat expectans regnum Dei.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit corpus Jesu.

Ant. Cum cognovisset Pilatus a centurione, quod jam mortuus esset, donavit corpus Jesu.

Ant. Joseph autem mercatus Sindonem, et deponens eum, involvit Sindone.

Ant. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

Capitulum *Isaiae 63.*

Quis est iste, qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae? Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum,

Hymnus.

Jesu, dulcis amor meus,
Ac si praesens sis, accedo,
Te complector cum affectu,
Tuorum memor vulnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum, et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine!
Salve, caput cruentatum
Spinis, cujus dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem coeli tremit curia.
Salve, latus Salvatoris,
Salve, mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Manus sanctae vos avete,
Diris clavis perforatae:
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus. Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Bened, Ant. Joseph nobilis decurio, expectans et ipse regnum Dei, mercatus est Sindonem, et deponens corpus Jesu, involvit illud in Sindone.

Oratio.

Deus, qui nobis in sancta Sindone, qua corpus tuum sa-

cratissimum e cruce depositum a Joseph involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti: concede propitius; ut per mortem, et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas.

Fit. comm. Feriae.

Ad Tertiam.

Ant. Hic audacter.

Capit. Quis est iste, *ut supra.*

℟. *br.* Tuam Sindonem * Veneramur Domine. Tuam Sindonem.

℣. Tuam recolimus passionem. Veneramur.

Gloria Patri. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam.

Ant. Cum cognovisset.

Capitulum. *Isaiae* 63.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. *br.* Adoramus te. Christe, * Et benedicimus tibi Adoramus.

℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus. Gloria Patri. Adoramus.

℣. Omnis terra adorat te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Ad Nonam.

Ant. Posuit eum.

Capitulum. *Isaiae* 63.

Circumspexi, et non erat auxiliator, quaesivi et non fuit qui adjuvaret, et salvavit mihi brachium meum: et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.

℟. *br.* Omnis terra adoret te, * Et psallat tibi. Omnis.

℣. Psalmum dicat nomini tuo, Domine. Et psallat tibi, Gloria Patri. Omnis.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, et loco ultimi Psalm. Voce mea, *ut supra, pag.* 8.

Ad Magnificat, Ant. Homo quidam dives ab Arimathaea, nomine Joseph, accepto corpore Jesu, involvit illud in Sindone munda.

Fit. comm. Feriae.

OFFICIUM VI.

FERIA VI. POST DOM. III. QUADRAG

SACRORUM QUINQUE VULNERUM D. N. J. C.

Duplex majus.

Omn. ut in Brev. Ord. post Mens. Febr. praet, seq.

IN III. NOCTURNO

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Sciens Jesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 12. *Comm. in Joan.*

Cum ab immanibus Judaeis omnis in Christum expleta esset impietas, nec quidquam jam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata, siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim commovendam vim habent, naturali quodam, et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes,

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Jesu Christi; * Qui destruxit mortem, illuminavit autem vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit, et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam, quae est nobis in Christo. Qui destruxit.

Lectio VIII.

Consummatum esse, ait impietatis Judaicae modum, et im-

potentem saeviendi animum. Quid enim Judaei intentatum reliquerunt, aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt? Quod supplicii, aut contumeliae genus praetermiserunt? Quamobrem jure, consummatum est, ait: sed hora jam eum ad praedicandum spiritibus, qui apud inferos erant, invitante (advenit enim, ut mortuorum, ac vivorum dominaretur), ipsam pro nobis mortem suscepit, communem hanc naturae nostrae passionem sustinuit in carne sua.

℣. Dignus es, Domine, accipere librum, et aperire signacula ejus, quoniam occisus es, et redemisti nos Deo: * In sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum, et sacerdotes. In sanguine. Gloria Patri. In sanguine.

Lectio IX. de Homilia Feriae,

OFFICIUM VII.

Feria VI. post Domin. IV. Quadr.

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C,

Duplex majus.

Omnia ut in ejus Festo Dominica I. Julii.

DOMINICA II. OCTOBRIS.

In festo Maternitatis B. M. V.

Duplex Majus.

Ad Vesperas. Ant. Beata es Virgo Maria, ***cum reliquis de Laudibus.***

Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo.

Capitulum ***Eccles. c. 24.***

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi, in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

ymnus. Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat Antiphona.

Cum iucuditate Maternitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

Oratio.

Deus, qui de beatae Mariae Virginis utero verbum tuum, Angelo nunciante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, ejus apud te intercessionibus adjuvemur. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum.

Deinde fit commemor. Dominicae occurrentis.

In fine Hymnorum ad Laudes, et Horas dicitur, Jesu tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum. Invitatorium.

Maternitatem beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalmus. Venite exultemus Domino.

Hymnus.

Caelo Redemptor praetulit
Felicis alvum, Virginis,
Ubi futura victima
Mortale corpus induit.
Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem
Qui nos redemit sanguine,
Poenas, crucemque pertulit.
Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios:
Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio.
Voces Parentis excipit,
Votisque natus annuit:
Hanc quisque semper diligat
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo germine,
Laus sit per omne saeculum. Amen.

Antiphonae, et Psalmi Nocturn. ut in ejus Officio parvo.

IN PRIMO NOCTURNO.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

De Libro Ecclesiastici.

Lectio I. *Cap. 24,*

Ego ex ore Altissimi prodivi ut primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in caelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum caeli circuivi sola, et profundum Abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui, et omnium excellentium, et humilium corda virtute calcavi, et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor.

℟, Felix es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * ex qua ortus est Sol justitiae Christus Deus noster, per quem salvati, et redempti sumus.

℣. Maternitatem beatae Maria Virginis cum gaudio celebremus. Ex qua.

Lectio II.

Tunc praecepit, et dixit mihi Creator omnium, et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio, et ante saecula creata sum, ut usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris: * Qui caelum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo. ℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui Caelum.

Lectio III.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi Cypressus in monte Sion. Quasi Palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Jericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi quasi myr-

rha electa dedi suavitatem odoris, et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi therebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris, et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris.

℟. Multae filiae congregaverunt divitias, tu supergressa es universas: Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis Sancta Dei Genitrix.

℣. Sentiant omnes tuum invamen, quicumque celebrant tuam Sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria Patri, Speciosa.

IN SECUNDO NOCTURNO

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ex Sermone Sancti Leonis Papae.

In Serm. I. de Nativitate Domini.

Lectio IV.

Virgo regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda foetu, divinam, humanamque prolem prius conciperet mente, quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos paveret affatus, quod in ea operaudum erat a Spiritu sancto colloquio didicit Angelico, nec damnum credidit pudoris Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate desperet, cui efficiendae de Altissimi virtute promittitur. Confirmatur credentis fides etiam praecuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata fecunditas, ut qui conceptum dederat sterili daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei filius, qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia: et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo.

℟. Gloriosa Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus, * Cuius Dominus humilitatem respexit, quae Angelo nunciante, concepit Salvatorem Mundi.

℣. Christi canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cuius.

Serm. 2. de Nativitate Domini.

Lectio VI.

Ingreditur haec infima Jesus Christus Dominus noster, de

Caeli Sede descendens, et a paterna gloria non decedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi; ante tempora manens esse coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a Virgine, natus ex Virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis injuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu, et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod Virgo conceperit, Virgo pepererit, Virgo permanserit.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus, * Sola sine exemplo placuisti Domino Nostro Jesu Christo.

℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio VI.

Oportuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium Divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat, dejecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem, ut Virginitatas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis renascendo. Hoc ipsum, quod Christus nasci elegit ex Virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis ut scilicet humano generi natam salutem Diabolus ignoraret, et spispirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam caeteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus Sanctus foecundavit, et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, haec inde purgationem traxit unde concepit.

℟. Benedicta tu inter Mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me!

℣. Respexit humilitatem Ancillae suae, et fecit mihi magna qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

IN III. NOCTURNO.

℣. Fecit mihi magna qui potens est.

℟. Misericordia ejus a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Cap. 2.*

In illo tempore: cum redirent, remansit puer Jesus in Jerusalem, et non cognoverunt Parentes ejus. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. I. de laudibus Virg. Mariae.

Deum, et Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David, qui facit Angelos suos Spiritus. Maria vero Matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus, et Potestates obediunt, subditus erat Mariae.

℟. Beatae es Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino, perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Benedictio. Cujus festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio VIII.

Mirate utrumlibet, et elige, quod amplius mireris, sivi filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrinque stupor, utrinque miraculum. Et quod Deus foemina obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo foemina principetur, sublimitas sine Socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus judicas dignam, quae etiam praeit? Disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De Auctore tuo loquens Evangelista: Et erat, inquit, subditus illis. Erubesce superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas. Deus se

hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te praeponis Auctori. ¶ Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas! Et quidem singularis virginitas, quam non temeravit, sed honoravit foecunditas: et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas; et incomparabilis prorsus foecunditas, quam virginitas simul comitatur, et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? Mirum vero si non haesitas in horum ponderatione, quid tua judices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in Virgine, an in Matre integritas: Sublimitas in prole an cum tanta sublimitate humilitas? Nisi quod indubitanter horum singulis praeferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est, atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in Sanctis suis, mirabilem se exhibuit in Matre sua? Veneramini ergo, conjuges, in carne corruptibili carnis integritatem. Vos Sacrae Virgines in Virgine foecunditatem. Imitamini omnes homines Dei Matris humilitatem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem. ℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Gloria Patri. Et de meis.

Nona Lect. Homil. Dominicae occurrentis.

Te Deum Laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Antiphona.

Beata es Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Aña. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo. *Aña.* Beatam me dicent omnes generationes, quia Ancillam humilem respexit Dominus. *Aña.* Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. *Aña.* Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

Capitulum. *Eccles. c. 24.*

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo: et dixit mihi, in Jacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus.

Te Mater alma Numinis
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut Demonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice,
Lapsis Adami posteris,
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen,

℣. Germinavit radix Jesse: orta est Stella ex Jacob.
℟. Virgo peperit Salvatorem. Te laudamus Deus noster.

Ad Benedictus, Antiphona.

Sancta Maria succurre miseris, juva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu, sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

Oratio. Deus, qui de B. M. *ut supra.*

Deinde fit commemor. Dominicae occurrentis.

Ad Horas Antiph. et Orat. ut in Laudibus; reliqua ut in Offic. B. M. in Sabbato ad Primam in ℣. Qui natus es.

In secundis Vesp. omnia ut in primis.

Ad Magnificat. Antiphona.

Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annunciavit universo Mundo: ex te enim ortus est sos justitiae Christus Deus noster.

Deinde fit commemor. Dominicae occurrentis.

DOMINICA III. OCTOBRIS.

In festo Puritatis. B. M. V.

Duplex Majus,

Ad Vesperas, Aña. Sicut lilium inter spinas, *cum reliquis*

de Laudib. Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo.

Capitulum. *Sap. c. 24.*

O quam pulchra est casta generatio cum claritate: immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud hominem.

Hymnus.

Praeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Coelestis aulae janua,
Spes nostra, Caeli gaudium.
Inter rubeta lilium,
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri.
Turris Draconi impervia,
Amica Stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,
Fluctus tot inter, deviis
Tutam recIude semitam.
Jesu Tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Cum jucunditate Virginitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis aeternae, et speculum sine macula.

Oratio.

Da, quaesumus, Omnipotens aeterne Deus, ut purissimae

Virginis Mariae integerrimam Virginitatem festiva celebritate venerantes, ejus intercessione, puritatem mentis, et corporis consequamur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commemoratio Dominicae occurr.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Virginitatem Deiparae celebremus: * Christum ejus Filium adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymnus.

O Stella Jacob fulgida,
O Solis instar splendida
Aurora qua nil purius
Refulget inter sidera.
Stolis amictae candidis
Tibi catervae Coelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.
Quin obsequentes offerunt
Ligustra et alba lilia:
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abjecta tellus assonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia.
Jesu Tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Antiph. et Psal. Noct. ut in ejus Officio parvo.

IN I. NOCTURNO.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa. ℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum.

Lectio I. *Cap. 2.*

Ego flos campi, et lilium Convallium. Sicut lilium inter Spinas, sic Amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna sil-

varum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Laeva us sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adjuro vos filiae Jerusalem, per capreas, cervosque camporum, ne suscitetes, neque evigila e faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles, similis est dilectus meus capreae, hinnuloque Cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per Cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera, amica mea; Columba mea, formosa mea, et veni.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata, ℣. Una est Columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiae Sion, et Beatissimam praedicaverunt. Pulchra es.

Lectio II. *Cant. c. 4.*

Quam pulcra es, amica mea; quam pulchra es! oculi tui Columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de Monte Galaad, dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut Vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae. Sicut Turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in liliis, donec aspiret dies, et inclinentur umbrae vadam ad Montem Myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. ℣. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Jam hiems transiit, imber abiit et recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, ℣. Surgam, et circuibo Civitatem, per vicos, et plateas, quaeram, quem diligit anima mea. Jam.

Lectio III. ***Eodem cap. 4. 8.***

Veni de Libano Sponsa mea, veni de Libano, veni: coro-

naberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum Soror mea Sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt Mammae tuae, Soror mea Sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, Sponsa, mel, et lac sub lingua tua; et odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, Soror mea Sponsa, hortus conclusus, fons signatus. ℟. Adiuro vos, filiae Jerusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuncietis ei, quia amore langueo. * Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? ℣. Dilectus meus candidus, et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiae Jerusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis est.

IN II. NOCTURNO

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex Libro sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus.

Libro 2. post initium.

Lectio IV.

Sit vobis tamquam in imagine descripta Virginitas, vitaque beatae Mariae, de qua velut in speculo, refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla, vivendi, ubi, tamquam in exemplari, magisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? Quid splendidius ea, quam splendor elegit? Quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit?

℟. Beatissima Virgo Maria ortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina Mundi; * per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad Caelos.

℣. Ad te clamamus exules filii Evae; recordare nostri Sanctissima Virgo. Per quam.

Lectio V.

De caeteris ejus virtutibus quid loquar? Virgo erat, non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi

prudens, loquendi parcior, legendi studiosior: non in incerto divitiarum, sed in preces pauperis spem reponens: intenta operi, verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle omnibus, fugere jactantiam, rationem sequi, amare virtutem.

℟. Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur. * Deus, quam elegerat creavit, de qua crearetur elegit.

℣. Ipsa est Stella ex Jacob, cujus radius universum Orbem illuminat. Deus, quam.

Ex sancto Petro Chrys. Serm. 143.

Lectio VI.

Haec dedit Caelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, accepit Virgo, salutem saeculis redditura. Vere benedicta Virgo, quae et Virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quae et divini germinis suscepit gloriam, et Regina extitit totius castitatis.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus sanctus superveniet in te: Virtus Altissimi obumbravit tibi ideoque * quod nascetur ex te Sanctum vocabitur Filius Dei.

℣. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Virtus. Gloria Patri. Quod.

IN III. NOCTURNO.

℣. Invenisti gratiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio VII. *Luc. I. c.*

In illo tempore: missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Homil. 2. Super Missus est.

Novum canticum illud, quod solis dabitur in Regno Dei cantare Virginibus, ipsam Virginum Reginam, imo primam in-

ter caeteras esse cantaturam, nemo est, qui ambigat. Puto autem illam, praeter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen Virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam, atque elegantiori carmine laetificaturam esse Civitatem Dei. Hujus itaque dulcisonos deponere, vel exprimere modulos ne ipsarum quidem Virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quae sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem peperit. Deus siquidem, Deus enim est, quem peperit, et qui Matrem suam in caelestibus donaturus gloria singulari, in terris praevenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter, et intacta conciperet, et pareret incorrupta.

℟. Egredietur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet: * Ecce virgo concipiet, et pariet Filium, et vocabitur nomen ejus Emmanuel.

℣. Joseph Fili David noli timere accipere Mariam conjugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce Virgo.

Benedictio. Cujus Festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio VIII.

Deum hujusmodi decebat nativitas, qua non nisi de Virgine nasceretur. Talis congrüebat et Virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere Matrem, qualem et se decere sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque esse Virginem, de qua immaculata, immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei jam ante, et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter, et paritura, sancta esset corpore, accepit donum virginitatis, ut esset et mente, accepit donum humiliatis. ¶ O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem: O Foeminam singulariter venerandam, super omnes foeminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem. Missus est Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professio-

ne, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparatam, ab Angelis servatam, a Patribus praefiguratam, a Prophetis promissam.

℟. Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti. * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

℣. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo. Sola.

Gloria Patri. Sola.

Nona Lectio Homilia Dominicae occurrentis.

Te Deum Laudamus.

AD LAUDES

et per Horas, Antiphona.

Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias.

Psalm. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Aña. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia. ***Aña.*** Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es. ***Aña.*** Una est columba mea, perfecta mea. ***Aña.*** Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt.

Capitulum. O quam pulchra est, ***ut in Vesperis.***

Hymnus. O gloriosa Virginum, ***ut in Officio parvo B. M. V.***

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Benedictus, Antiphona,

Sancta et immaculata Mariae virginitas, quibus te laudibus efferam nescio, quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Jesum Christum.

Oratio. Da quaesumus, ***ut supra.***

Deinde fit commem. Domin. occurr.

Ad Horas Antiphonae, et oratio, ut in Laudibus; reliqua, ut in Officio B. Mariae in Sabbato.

Ad Primam in ℟. Qui natus es.

Ad Magnif. Aña. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua, Sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo.

Deinde fit commem. Domin. occurr.

DIE 23 OCTOBRIS
IN FESTO SS. REDEMPTORIS

d. Maj.

Ad Vesperas.

Ant. Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi. ***Ps.*** **109.**

Dixit Dominus etc.

Aña. Redemptionem misit Dominus populo suo: mandavit in aeternum testamentum suum.

***Psalmus* 110.**

Confitebor tibi Domine in toto corde meo.

Aña. Misericordia mea, et refugium meum Dominus: susceptor meus, et liberator meus.

***Psalmus* 115.**

Credidi, propter quod locutus sum: *pag.* **20.**

Aña. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

***Psalmus* 129.**

De profundis clamavi.

Aña. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

***Psalmus* 137.**

Confitebor tibi Domine in toto corde meo: * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi: * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua, et veritate tua: * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacumque die invocavero te, exaudi me: * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi Domine omnes reges terrae, * quia audierunt omnia verba oris tui.

Et cantent in viis Domini: * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit: * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me: * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me: * Domine, misericordia tua in saeculum: opera manuum tuarum ne despicias. Gloria Patri.

Aña. In quacumque die invocavero te, exaudies me: multiplicabis in anima mea virtutem.

Capitulum. ***Tobiae 3.***

Benedictum nomen tuum Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Creator alme siderum,
Aeterna lux credentium,
Jesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Commune qui mundi nefas
Ut expiares; ad Crucem
E Virginis Sacrario
Intacta prodis victima.
Cujus potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat;
Et caelites, et inferi
Tremente curvantur genu.
Qui daemonis ne fraudibus
Periret Orbis, impetu
Amoris actus languidi
Mundi medela factus es.
Te deprecamur ultimae
Magnum diei Judicem,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo. ℟. Et fecisti nos Deo nostro Regnum.

Ad Magnificat, Antiphona

Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum, mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhaerere, et ejusdem Redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Redemptorem saeculorum, ipsum Regem Angelorum: * Adoremus Dominum. *Psalm*. Venite exultemus.

Rerum Creator optime,
Rectorque noster aspice:
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes manusque tollimus,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit,
Paulusque gestis censuit.
Te, sancte Christe, poscimus:
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus,
Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

IN I. NOCTURNO.

Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt. *pag*. 14.

Aña. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

Psalmus 8.

Quoniam elevata est magnificentia tua etc. *pag*. 42.

Aña. Dominus in templo sancto suo: Dominus in caelo sedes ejus.

Psalmus 10.

In Domino confido *pag*. 43.

℣. Redime me Domine, et miserere mei.

℟. In Ecclesiis benedicam te, Domine.

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap*. 51.

Audite me, qui sequimini quod justum est, et quaeritis Dominum: attendite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua praecisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas ejus; et ponet desertum ejus quasi delicias, et solitudinem ejus quasi hortum Domini. Gaudium, et laetitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me popule meus, et tribus mea audite: quia lex a me exiet, et judicium meum in lucem populorum requiescet: Prope est Justus meus, egressus est Salvator meus, et brachia mea populos judicabunt: me insulae expectabunt, et brachium meum sustinebunt.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum: et elevatum: et plena erat omnis terra majestate ejus: Et ea quae sub ipso erant, replebant Templum.

℣. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri. Et ea.

Lectio II.

Levate in caelum oculos vestros, et videte sub terra deorsum: quia caeli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur et habitatores ejus sicut haec interibunt. Salus

autem mea in sempiternum erit, et justitia mea non deficiet. Audite me qui scitis justum, populus meus lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum, et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis, et sicut lanam, sic devorabit eos tinea: Salus autem mea in sempiternum erit, et justitia mea in generationes generationum.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis: inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.

℣. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio III.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini: Consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus saeculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? Numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis: qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? Et nunc qui redempti sunt a Domino, revertentur, et venient in Sion laudantes, et laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium, et laetitiam tenebunt, fugiet dolor, et gemitus. Ego, Ego ipse consolabor vos: quis tu, ut timeres ab homine, qui quasi foenum ita arescet? Et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit caelos, et fundavit terram: et formidasti jugiter tota die a facie furoris ejus, qui te tribulabat, et paraverat ad perdendum? ubi nunc est furor tribulantis? Citò veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dominus Deus tuus.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et judicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem, et dolorem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adjutor. Quia tu. Gloria Patri. Quia tu.

In secundo Nocturno, Antiphona.

Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui.

Psalmus 19.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxilium de sancto: * et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: et holocaustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundum cor tuum; * et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: * in potentatibus salus dexterae ejus.

Hi in curribus, et hi in equis: * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obbligati sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus, et erecti sumus.

Domine salvum fac regem: * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Gloria Patri.

Aña Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio Templi tui.

Aña. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salutes in Jacob.

***Psalmus* 23.**

Domini est terra, ***pag*, 66.**

Aña. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo Vota tua,

***Psalmus* 45.**

Deus noster refugium, et virtus: * adiutor iu tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra: * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei; * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, et videte opera Domini quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni:

Vacate et videte, quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Gloria Patri.

Aña. Immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo Vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Sermo S. Leonis Papae.

Serm. I. de jejunio decimi Mensis et collectus.

Lectio IV.

Si fideliter dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset Auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo. Divinae benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostrae non est, nisi Misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae, suae veritatis luce discuteret.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et Calicis mei: Propter.

Lectio V.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat, et ut in nobis formam suae bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque quod operatur, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quid quid diligit, diligamus: Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatum saepe in reprobos tendat affectus, quantum nobis optandum, atque niten-

dum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus! De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus: quia non aliter nobis erit dignitas Divinae Majestatis, nisi imitatio fuerit Voluntatis.

℟. Apud Dominum misericordia, * Et copiosa apud eum redemptio.

℣. Humiles spiritu salvabit. Et copiosa.

Lectio VI.

Dicente itaque Domino: diliges Dominum Deum tuum, e toto corde tuo, et ex tota mente tua, et diliges Proximum tuum sicut te ipsum, suscipiat fidelis Anima Auctoris sui, atque Rectoris immarcescibilem Charitatem, totamque se etiam ejus subjiciat Voluntati, in cujus operibus, atque judiciis nihil vacat a veritate Justitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam et si magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel probari.

℟. Rememorati sunt quia Deus adjutor est eorum: * Et Deus excelsus Redemptor eorum est.

℣. Et pavit eos in innocentia cordis sui. Et Deus. Gloria Patri. Et Deus.

In tertio Nocturno, Antiphona.

Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti haereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei * misericordiam, et veritatem ejus quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem. Gloria Patri:

Ant. Ego autem ad Deum clamavi et, Dominus salvabit me.

Ant. Deus meus Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis mentibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et, hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen faex ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi. Gloria Patri.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum. *Ant.* Protector noster aspice Deus et respice in faciem Christi tui.

Psalmus 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum? * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum, et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum; * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis: * super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam, et veritatem diligit Deus: * gratiam, et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te. Gloria Patri.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notam fecisti in Gentibus Virtutem tuam.

℟. Redemisti in brachio tuo Populum tuum. Pater noster.

Absolutio. A vinculis.

Benedictio. Evangelica Lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio VII. *Cap. 3.*

In illo tempore, dixit Jesus Nicodemo: Nemo ascendit in Coelum, nisi qui descendit de coelo: Filius hominis, qui est in coelo. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex Tractatu in Cap. 3. Joan.

Nemo ascendit in Coelum, nisi qui de Coelo descendit. Descendit enim, et mortuus est, et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus mortem occidit. Et nostis Fratres, quia mors ista per Diaboli invidiam intravit in Mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur: nec laetatur, inquit, in perditione vivorum; creavit enim ut essent omnia: Sed quid ibi ait: Invidia autem Diaboli mors intravit in Orbem terrarum. Ad mortem a Diabolo propinatam non veniret homo vi adactus, non enim cogendi potentiam Diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentires, nihil invexerat Diabolus; con-

sensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus Mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Jesus autem Filius Dei Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, aequalis Patri, mortalis factus est, quia Verbum Caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspendit in Cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

℟. Laudabis populus: * Quem Dominus Exercituum benedixit dicens: Opus manuum mearum tu es: haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cujus est Dominus Deus; populus electus in haereditatem. Quem Dominus.

Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio VIII.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in Eremo, ita exaltari oportet Filium hominis· Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in Cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors Vitae: Nonne Vita Christus? Et tamen mortuus est Christus.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spiritus Sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus, Gloria Patri. Plena.

Benedictio. Ad societatem. *Lectio IX.*

Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum Crucifixum intueamur quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem: non peribant morsibus serpentum: sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem: hii autem, ait ut habeant vitam aeternam. Hoc interest enim inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem; res ipsa, cujus illa figura erat, praestat vitam aeternam.

AD LAUDES
et per Horas, Antiphona.

Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra.

Psalm. Dominus regnavit *cum reliquis de Laudibus Dominicae.*

Ant. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam: quia factus est mihi in salutem, alleluja. *Ant.* Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: Confitemini Domino, et invocate nomen ejus.

Ant. Facta est salus, et virtus, et régnum Dei nostri, et potestas Christi ejus.

Ant. Exulta, et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israël.

Capitulum. *Tobiae 3.*

Benedictum Nomen tuum Deus Patrum nostrorum; qui cum iratus fueris, Misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salutis humanae Sator,
Jesu voluptas Cordium,
Orbis redempti Conditor,
Et casta lux amantium.
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres.
Té cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,
Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Jesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis.
℟. A generatione, et progenie.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ecce Deus nostér iste, expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus, et laetabimur in salutari ejus. Alleluja.

Oratio.

Deus, qui Unigenitum tuum, mundi Redemptorem constituisti, et per eum devicta morte nos misericorditer ad vitam reparasti: concede; ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhaerere, et ejusdém Redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum. etc.

Ad Primam, Antiphona.

Cantate Domino.

In ℟. *brevi dicitur* ℣. Qui redemisti mundum.

Lectio brevis, ut infra ad Nonam.

Ad Tertiam, Anthipona.

Ecce Deus.

Capitulum. Benedictum Nomen. *ut supra.*

℟. *breve.* Redime me Domine, * et miserere mei. Redime me.

℣. In ecclesiis benedicam te Domine. Et miserere mei. Gloria Patri. * Redime.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui.

℟. Visita nos in salutari tuo.

Ad Sextam, Antiphona.

Haurietis Aquas.

Capitulum. *1. ad Cor. c. 1.*

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis Sapientia a Deo, et Justitia, et Sanctificatio, et Redemptio.

℟. *breve.* Memento nostri Domine * in beneplacito populi tui. Memento.

℣. Visita nos in salutari tuo. In beneplacito.

Gloria Patri. Memento.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo.

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam, Antiphona.

Exulta, et lauda.

Capitulum. *Apoc. 4.*

Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam, et bono-

rem, et Virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione, et fecisti nos Deo nostro Regnum.

℟. *breve.* Notam fecisti in populis virtutem tuam. Notam fecisti.

℣. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam. Gloria Patri. Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis. ℟. A generatione, et progenie.

In secundis Vesperis omnia dicuntur ut in primis.

Ad Magnificat, Antiph.

Regnum tuum regnum omnium saeculorum, et Dominatio tua in omni generatione et generationem. Alleluja.

Oratio ut supra.

FINIS.

Praenotata Officia apprime concordant Urbis Clero concessis.
Anagniae ex Coenobio S. Angeli die 30 Decembris 1872.

FR. JOANNES BABTISTA PIZZARI

Minister Provincialis et Commissarius Generalis.

Loco ✠ Sigilli.

